

Technická stránka nahrávky

Nahráno od března 2016 do ledna 2017 Jakubem Hadrabou v pražském Sále Martinů. Stereofonní záznam různých vokálních obsazení, široký a dosti plný. V nahrávce se uplatňuje barva i rozložení hlasů. Naopak vzhledem k poněkud nevýrazné a nelichotivé akustice zní hlasy trochu „obnažené“.

Recenze

Léto 1939 bylo deštivé a chladné, až na konci srpna se přechodně oteplilo. Krásné počasí přišlo ve chvíli, kdy byla ve Francii vyhlášena mobilizace. Hitler od března pošlapává svobodu už i v Praze. V těch měsících se bortí svět, a přesto se v cyklu sborů a cappella (H 278), který Martinů složil ve Vieux-Moulin, kde trávil léto se svou manželkou, nic z toho neodráží. Texty hovoří spíše o lásce a překypují narážkami na skladatelův chaotický román s Vítězslavou Kaprálovou, jeho žačkou a múzou, do níž se bláznivě zamiloval. Na konci léta za ním přijela do Picardie, ovšem s doprovodem – byl to Jiří Mucha, její budoucí manžel. Na fotografii z tohoto setkání vidíme i Rudolfa Firkušného, ale snímek je realitě oné chvíle vzdálený stejně jako červencové partitury. Ať už jde o skladby s doprovodem nebo bez, skladatel je obecně označuje jako „madrigaly“ – jsou charakteristické rytmickou vitalitou a svobodným polyfonním cítěním odkazujícím na Byrda, Gibbonse či Morleyho, které Martinů objevil v roce 1922 díky English Singers. „Britské“ ale nejsou ani trochu: autor opery *Juliette (Snář)*, jenž v anglických madrigalech nacházel podobnost s folklorem své rodné země, je opatřil zdánlivě naivními texty, které vybral ze slavných sbírek Sušila nebo Bartoše. Soubor Lukáše Vasilka se jich zhostil způsobem velmi svěžím, ovšem nijak rozvolněným. Právě naopak – celá nahrávka skladeb vzniklých mezi lety 1934 a 1959 se vyznačuje vedením pevným, ale ani trochu rigidním.

Každý z těchto devětatvaceti obrazů se odehrává jako na miniaturním divadelním jevišti, které režisér nasvětluje z nitra scény. Před čtvrtou částí (H 380) jako by se zvedla opona. Pestrá sbírka je přednášena s bujarostí (*A ty si myslíš*), díky níž ještě více vyniká šťavnatost jednotlivých skladeb (*Tam z tej strany Dunaja*). Podobně dráždivý tón nacházíme všude, dokonce i v připomínce narození Krista v první ze *Tří písní posvátných* (H 339). Lukáš Vasilek si navíc v zájmu vybroušení textu dovede pohrát s artikulací i vrstvením rovin. Svou cizelérskou prací překonává konkurenci, Kühna nevyjímaje (Supraphon).

Nicolas Derry

Diapason (Francie), květen 2018

hodnocení: Diapason d'Or